

LÄNGST BAK

Läraren sa att jag fick sitta var jag ville. Alla andra hade redan sina platser, och de flesta hade någon bredvid sig som viskade och skrattade. Jag valde bänken längst bak vid fönstret. Jackan hängde jag inte upp på kroken. Den fick sitta kvar på ryggen.

”Hej, jag heter Adam”, sa pojken framför mig och vände sig om.

”Gick du i en annan skola förut?”

”Ja”, sa jag. ”Det spelar ingen roll.”

”Okej”, sa Adam och vände sig bort igen.

Jag slog upp matteboken på sidan fyra och läste första raden tre gånger.

På rasten stod jag en bit från hopprepet och räknade tyst med de andra. Det gick bra ända till tjugosju, då snubblade någon. På lunchen åt jag långsamt och lyssnade. De pratade om en gympapåse som hade trillat ner i en toalett, och jag höll på att skratta högt.

När skoldagen var slut stod Adam vid min bänk.

”Jag går hem längs ån”, sa han. ”Du då?”

Jag tog väskan så snabbt att stolen åkte med.

1. Hur många gånger läste berättaren första raden i matteboken?
2. Varför hänger berättaren inte upp jackan på kroken?
Hur vet du det?
3. Hur känner sig berättaren under dagen? Hur vet du det?
4. Adam frågar ”Du då?” Vad hade du svarat i berättarens ställe?
Varför?